

SCÉNÁŘ K AUDIOREPORTÁŽI

Zpracovaly: Jana Vacková, Martina Habánová, Alžběta Suchánková, Zuzana Táborská
ZŠ Pivovarská 15, Jablonec nad Nisou

Naše pamětnice paní Kuncová nás ohromila už první větou – má tři křestní jména : Helena, Marie a Anna. Narodila se za války 1942. V únoru pětáctýřicátého roku přišel na svět sourozenec Václav.

To byl asi začátek března, najednou sirény a bombardovala se Praha. A my teda, s tím malým bratrem, ten byl ani ne v postýlce, vložili ho do vaničky plechový, a všichni jsme se šli skrýt do krytu ... vlastně to byla jenom prádelna, tam jsme přečkali celý ten nálet ... a pak teprve jsme se rozešli zpátky do pokoje.

Vpád spojeneckých armád v šedesátém osmém ji jako mladou maminku zastihl v Děčín. Děsivé zvuky válečných strojů , všeobecnou úzkost a rozčarování prožívala podobně celá země.

... jsem slyšela v tom Děčíně, takový zvláštní hukot a ještě jako sílily zvuky letadla. Ježišmarjá, co?? No pak teda ve zprávách, najednou jsem slyšela : Jsme OKUPOVÁNI RUSKOU ARMÁDOU. To bylo hrozný slovo – OKUPACE, protože přece jenom v nás ještě byla ta okupace Německem.

Po dlouhých čtyřiceti letech s nadšením přivítala svobodu. Události související se sametovou revolucí si naše pamětnice vybavuje v souvislosti s kulturním životem v Liberci v Malém divadle.

Byli jsme na hře Obsluhoval jsem anglického krále, moc jsme se těšili, když se mělo začít hrát, tak vystoupil jeden z diváků, říkal: Na Národní třídě se stávkuje, tam právě byl ten střet studentů s policií.

(Ukázka z Havlova projevu)

My jsme o Havlovi slyšeli v tom smyslu, že se dávala hra Zahradní slavnost - tenkrát, kolem roku šedesát čtyři. V tom osmdesátém devátém kolem toho, kdo bude prezidentem...najednou vyskočil právě Václav Havel. To jsem si vzpomněla na toho BUŘIČE - tak vnitřně - no jo, Havel a jeho Zahradní slavnost – to byla dobrá parta kolem Činoherního klubu!

Paní Kuncová učila desítky let v Jablonci a později na průmyslové škole v Liberci. I když to nebylo za normalizace lehké, našla si způsob, jak mladým lidem sdělovat pravdu o světě.

Ten váš slovní projev ...ten nebyl cenzurován, takže člověk mohl a i vnitřně musel taky trošku těm studentům třeba otevírat oči.

A i pro dnešní mladou generaci má milý vzkaz, kterého bychom jsme se měli držet:

Jakmile se ustrne a žije se jenom jako z podstaty, tak to je takovej *plochej* život. Pořád poznávat víc a tím pádem i poznávat víc lidí a pak ten život je takový *nekonečný*.